

gelig beherske det samlede Resultat og føre os ned til et Tal, som ingenlunde vil svare til det, der naturligt vilde fremkomme.

Naar jeg har gjort opmærksom herpaa, er det for at begrunde, at det vilde være heldigt, om man ved Siden af denne Vurdering, der allerede er foretagen, og hvorved der er foretaget nyttige Stikprøver — og jeg mener, at det er overmaade nyttigt, at vi ogsaa have faaet en Ejendom som Bregentved med —, ogsaa fik nogle flere hele Kommuner med. Der er nu kun en eneste Kommune, der er vurderet helt ud. Jeg tror, at alle, der have beskæftiget sig med Resultatet fra denne Kommune, ville indrømme, at det er den interessanteste af de Vurderinger, der ere foretagne. Deter Viskinde-Aunsø Kommune. Hvis man ser Grupperne der, vil man finde, at Gennemsnitsprisen af Jordværdien til Ejendomsskyld er 55,79, og naar man spørger, om det gaar op eller ned for disse Grupper Ejendomsskyld — og der maa man altsaa fastholde de 55 til Sammenligning —, ser man, at Ejendomme paa over 12 Tdr. Hartkorn ere oppe paa 74,10, altsaa meget langt over de 55, Ejendomme paa mellem 4 og 12 Tdr. Hartkorn ere paa 59,50, altsaa noget over de 55, Ejendomme paa 2—4 Tdr. Hartkorn ere paa 48,36, altsaa noget under de 55, Ejendomme fra 1 til 2 Tdr. Hartkorn ere paa 41,47, altsaa betydelig under de 55. Og naar vi gaa ned til Huse, se vi, at Huse paa 6—18 Tdr. Land ere paa 32,41, altsaa langt under de 55. Huse fra 1—6 Tdr. Land ere paa 27,48, altsaa det halve af de 55, og endelig er Gruppen: „Andre Vurderinger“ 32,62, altsaa omtrent som Husene fra 6 til 18 Tdr. Land. Jeg kan føje til, at Gruppen „Andre Vurderinger“ er delt i to, de Ejendomme, der have en særlig Værdi i Kraft af Mølle, Kro eller lignende, og de, der ikke have en saadan særlig Værdi, og der viser Nedgangen sig ringere for de første, større for de sidste. Denne Kommunes Resultater forekomme mig meget interessante, men deraf kan man ikke slutte, at saaledes vil Forholdet være i hele Danmark; der kan gøre sig særlige Forhold gældende, og jeg tror, det vilde være meget nyttigt, om man kunde faa 2, 3 eller 4 Kommuner tilsvarende vurderede helt igenem, saa man kunde faa et Sammenligningsmateriale til bedre at bedømme, hvorledes Forholdet vil blive Landet over.

Endnu vil jeg gøre nogle Bemærkninger om den Vurdering, der er foretagen

med Hensyn til Skove. Under de forudgaaende Forhandlinger har der herom været en bestemt Uenighed, idet nogle mente, at man skulde se bort fra de Træer, der staa paa Jorden, og vurdere, hvad man kunde kalde den nøgne Jords Værdi uden Hensyn til Træerne, medens andre have været af den Mening, at Træerne til en vis Grad hørte med i Naturen; hvis det var ung Skov, som endnu ikke havde givet Indtægter, hvor Anlægsomkostningerne ikke vare amortiserede, var det en Selvfølge, at man ikke tog dem med i Værdien, men derimod, naar der var Tale om gammel Skov, vilde det naturlige være at gaa ud fra Værdien af Jorden med Træerne paa og saa trække fra som Forbedring det Beløb, der svarede til de Udgifter, som indenfor en rimelig Amortisationsperiode vare anvendte derpaa, rimeligvis en længere Periode end den, man har anvendt, naar det drejer sig om Forbedringer af almindelige Jordejendomme. Denne sidste Opfattelse forekommer mig at være rigtig. Det er imidlertid den anden, der er lagt til Grund ved Vurderingen, og derfor er man i mange Tilfælde kommen til ret lave Resultater, til et Resultat som det, at en saadan Skovjord kun har $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{5}$ af Skovens samlede Værdi, og endvidere til det Resultat, at en saadan Skovjord ikke kan regnes til mere end halvt saa meget som den ved Siden deraf liggende Agerjord. Jeg synes, det var rimeligt, om man ved Siden af de Vurderinger, der der ere forsøgte, ogsaa forsøgte nogle Vurderinger efter det andet System. De ere maaske ikke saa helt lette at foretage, naar man paa den rette Maade skal tage Hensyn til de Omkostninger, der ere satte i saadanne Skove, men jeg tror dog, det var rimeligt at gøre et Forsøg ogsaa i den Retning.

Jeg kan da samle, hvad der er min Opfattelse, deri, at den Opgave, det forhaabentlig kommende Udvalg skulde have, skulde være ligesom at opfordre den højtærede Finansminister til at foranstalte i Løbet af de nærmest kommende Maaneder en Fortsættelse af den Prøvevurdering, der har fundet Sted. Der ligger ikke deri nogen Underkendelse af det Arbejde, der er sket. Jeg tror, det er gjort saa godt, som det kunde gøres, og at det paa ingen mulig Maade har større Mangler, end Vurderingen til Indtægt- og Formueskat og til Ejendomsskyld har haft de første Gange, man prøvede sig frem dermed, og maaske endda mindre Mangler, men dette udelukker ikke, at det vil være heldigt at